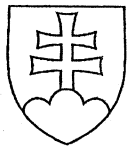
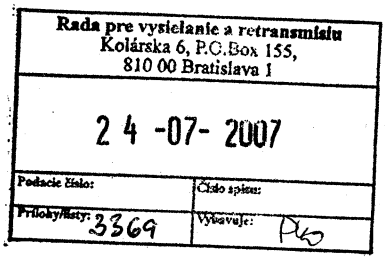
Najvyšší súd
Slovenskej republiky

4 Sž 47/2006

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Aschenbrennerovej a z členov senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľky **Markíza – Slovakia, s.r.o.**, Blatné, Bratislavská č. 334/18, zast. advokátkou Mgr. Zuzanou Zlámalovou, Ul. Trnavská č. 11, Bratislava, proti odporkyni **Rade pre vysielanie a retransmisiu**, Bratislava, Námestie SNP č. 12 o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne z 23.mája 2006 č. RP/316/2006 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu z 23.mája 2006 č. RP/316/2006 **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľke sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť poplatok za konanie v sume 2000 Sk v lehote do 10 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

Rada pre vysielanie a retransmisiu 23.mája 2006 rozhodnutím č. RP/316/2006 za porušenie povinnosti upravenej v § 35 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii uložila navrhovateľke podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. pokutu podľa § 67 ods. 5 písm. a/ v sume 100 000 Sk. Pokuta bola navrhovateľke uložená za to, že dňa 14.januára 2006 okolo 21.50 hod. odvysielala upútavkový blok počas programu Kráľovstvo ohňa.

V zákonnej lehote podala navrhovateľka proti uvedenému rozhodnutiu opravný prostriedok. Žiadala, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania. Navrhovateľka poukázala na to, že neporušila ustanovenie § 35 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii, podľa ktorého reklama a telenákup sa zaraďujú do vysielania medzi jednotlivé programy. Počas vysielania programu boli súčasne na obrazovke vysielané záverečné titulky filmu a upútavkový blok vysielateľa, pričom

boli podľa navrhovateľky dodržané všetky zákonné požiadavky na vysielanie reklamy.

Podľa zákona musí byť vysielanie reklamy, vrátane vlastnej propagácie rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby, pričom sa na oddelenie majú použiť zvukovo-obrazové prostriedky. Navrhovateľka vysielala upútavkový blok súčasne so záverečnými titulkami programu, pričom využila spôsob tzv. delenej obrazovky, ktorá umožňuje odvysielať upútavkové bloky, ktoré sú jasne oddelené a rozoznateľné od iných častí programovej služby.

Navrhovateľka upozornila na skutočnosť, že zákon o vysielaní a retransmisii neobsahuje konkrétne ustanovenie, ktoré by upravovalo problematiku delenej obrazovky. Poukázala na stanovisko stáleho výboru, podľa ktorého reklama na rozdelenej obrazovke patrí pod európsky dohovor o cezhraničnej televízii, ale v rámci neho ju možno akceptovať pri splnení len nasledovných kritérií:
a/ jasne rozoznateľné a zreteľné oddelenie od iných súčastí programovej služby,
b/ úplné dodržiavanie všetkých ostatných požiadaviek uvedených v dohovore.

Podľa navrhovateľky boli uvedené požiadavky v odvysielanom programe splnené tým, že obrazovka bola rozdelená na dve čitateľné a vizuálne jasné polovice. Jedna s uvedením záverečných titulkov programu a na druhej polovici bol upútavkový blok vysielateľa. Obidve časti obrazovky boli rovnocenné, čitateľné a rozpoznateľné, pričom upútavkový blok spĺňal všeobecné požiadavky zákona.

Navrhovateľka ďalej namietala, že odvysielaním programu a upútavkového bloku na delenej obrazovke nedošlo k porušeniu § 35 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii. Upútavkový blok bol počas záverečných titulkov filmu zaradený až po odznení úvodu záverečných titulkov, ktoré obsahovali podstatné informácie a pristúpil k tomu z dôvodu, že dĺžka záverečných titulkov filmu, ktorý mal charakter celovečerného filmu, presahuje dĺžku niekoľkých minút. Po skončení upútavkového bloku boli záverečné titulky opäť na celej obrazovke. Ak aj boli záverečné titulky na delenej obrazovke v niektorej časti čiastočne nečitateľné, nebolo to podľa navrhovateľky spôsobené použitím delenej obrazovky, ale tým, že tieto titulky sú nečitateľné aj v prípade, ak by nebola vôbec použitá delená obrazovka. Teda sú čiastočne nečitateľné už v samotnom filmovom titule.

Napokon navrhovateľka namietala, že rozhodnutie odporkyne je čiastočne nepreskúmateľné, pretože postráda odôvodnenie rozhodných skutočností pre uloženie pokuty. Keďže napadnuté rozhodnutie odporkyne je podľa navrhovateľky čiastočne nepreskúmateľné a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj zistenia skutkového stavu, žiadala, aby súd rozhodnutie odporkyne z 23.mája 2006 č. RP/316/2006 zrušil v celom rozsahu a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení navrhla napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Pokuta bola navrhovateľke uložená za to, že 14.januára 2006 okolo 21.50 hod. odvysielala upútavkový blok počas programu Kráľovstvo ohňa, čím sa dopustila porušenia ustanovenia § 35 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii. Odporkyňa poukázala na to, že Smernica č. 89/552/EEC Rady Európskeho hospodárskeho spoločenstva v znení Smernice č. 97/36/EC Európskeho

parlamentu a Rady Európskej únie bola zapracovaná do zákona č. 308/2000 Z.z., a to konkrétne do ustanovenia § 34 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii. Podľa tohto ustanovenia vysielanie reklamy a telenákupu musí byť rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby; vo vysielaní rozhlasovej programovej služby sa použijú na oddelenie zvukové prostriedky a vo vysielaní televíznej programovej služby zvukovo-obrazové prostriedky. Citované ustanovenie je zamerané na odlíšenie reklamy od ostatného vysielania, čím sa má predísť ich vzájomnému zamieňaniu. Podľa interpretačného oznámenia Európskej komisie k niektorým ustanoveniam tejto smernice však úprava oddelenia reklamy od iných častí programovej služby podľa Smernice 89/552/EEC nemá byť interpretovaná ako zákaz vysielania reklamy prostredníctvom delenej obrazovky. Podľa odporkyne ani zákon o vysielaní a retransmisii nevyžaduje, aby oddelenie reklamy od iných programových zložiek bolo výhradne časové, stačí, ak bude priestorové. Odporkyňa dospela k zhodnému názoru s navrhovateľkou, že v odvysielanom programe oddelenie upútavkového bloku a vysielaného programu bolo zreteľné a v súlade s § 34 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii. Sankcia navrhovateľke však bola uložená za porušenie ustanovenia § 35 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii. Odvysielaný upútavkový blok počas programu Kráľovstvo ohňa bol bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 35 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii, ktoré je zákonnou výnimkou z ustanovenia § 35 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa § 35 ods. 6 prvá veta zákona o vysielaní a retransmisii vysielateľovi s licenciou je dovolené zaraďovať reklamu aj počas vysielania programov za predpokladu, že sa tým nenaruší celistvosť, hodnota a charakter programu, vrátane jeho prirodzených vnútorných prestávok a pri dodržaní práv nositeľov práv. Vysielanie reklamy prostredníctvom delenej obrazovky nie je teda zákonom o vysielaní a retransmisii jednoznačne zakázané. Podmienkou však je, aby sa nenarušila celistvosť, hodnota a charakter vysielaného programu. Pri vysielaní reklamy prostredníctvom delenej obrazovky môže nastať situácia, kedy je síce program, počas ktorého je reklama zaradená, odvysielaný celý, ale zaradením reklamy počas tohto programu môže dôjsť k zhoršeniu kvality jeho vnímania.

Navrhovateľka 14.januára 2006 súčasne s vysielaním upútavkového bloku vysielala program Kráľovstvo ohňa – záverečné titulky. Tento program bol vysielaný iba približne na 1/3 obrazovky, pričom predmetné upútavky boli vysielané súbežne na zvyšnej časti (t.j. na 2/3 obrazovky) a titulky filmu boli tým veľmi nečitateľné a bola potlačená zvuková zložka programu Kráľovstvo ohňa, ktorá bola prekrytá zvukovou zložkou upútavkového bloku. Z uvedeného vyplýva, že v tomto prípade nebola vo vnímateľnej kvalite zachovaná ani obrazová ani zvuková zložka programu. Uvedeným konaním preto navrhovateľka porušila celistvosť, hodnotu a charakter programu. Neboli teda splnené zákonné podmienky ustanovenia § 35 ods. 6 prvej vety zákona o vysielaní a retransmisii a týmto konaním navrhovateľka porušila ustanovenie § 35 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii.

Pokuta bola navrhovateľke uložená podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii, ktoré umožňuje za porušenie ustanovenia § 35 ods. 1 uložiť pokutu v rozpätí od 100 000 Sk do 5 mil. Sk. Navrhovateľka bola už v minulosti na porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 35 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii upozornená, a to právoplatným rozhodnutím z 27.9.2005 č. RL/602/2005

a odporkyňa v zmysle zákona (§ 64 ods. 2) bola povinná za opätovné porušenie § 35 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii uložiť jej sankciu. Pri ukladaní pokuty odporkyňa nevybočila z rámca stanoveného ustanovením § 67 ods. 3 písm. d/ zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa odporkyne napadnuté rozhodnutie má všetky zákonom požadované náležitosti v zmysle § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je náležite odôvodnené, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a zistený skutkový stav bol správne právne posúdený. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadala odporkyňa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozhodnutie z 23.mája 2006 č. RP/316/2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku navrhovateľky. Dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, a preto ho podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii reklama a telenákup sa zaraďujú do vysielania medzi jednotlivé programy.

Vysielateľ s licenciou môže zaradiť reklamné šoty a telenákupné šoty aj počas vysielania programov, ak sa tým nenaruší celistvosť, hodnota a charakter programu, vrátane jeho prirodzených vnútorných prestávok pri dodržaní práv nositeľov práv a za podmienok ustanovených v odsekoch 3 až 5 zákona (§ 35 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii).

Z predloženého administratívneho spisu odporkyne a z prednesov účastníkov konania na pojednávaní najvyšší súd zistil, že navrhovateľka 14.januára 2006 približne o 21.50 hod. počas vysielania záverečných titulkov filmu Kráľovstvo ohňa vysielala na tzv. delenej obrazovke aj upútavkový blok na svoje ďalšie programy. Záverečné titulky boli odvysielané na ľavej tretine obrazovky a na dvoch zvyšných tretinách bol vysielaný upútavkový blok. Vysielané záverečné titulky boli sploštené a nečitateľné a zvuková zložka programu bola načisto potlačená, pretože do popredia bol zvuk vysielaného upútavkového programu. Podľa názoru súdu takýmto vysielaním na delenej obrazovke došlo k narušeniu celistvosti, hodnoty a charakteru vysielaného programu. Keďže neboli splnené zákonné podmienky výnimky z ustanovenia § 35 ods. 1, upravenej v odseku 6 § 35 zákona o vysielaní a retransmisii, došlo k porušeniu povinností, za ktorých je možné vysielať reklamu a telenákup.

Sankcia navrhovateľke nebola uložená za porušenie § 34 ods. 1 Zákona o vysielaní a retransmisii. Vysielaný upútavkový blok bol odvysielaný rozoznateľne a zreteľne oddelený od iných súčastí programovej služby. Navrhovateľka zaradením upútavkového bloku na tzv. delenú obrazovku porušila podľa názoru súdu ustanovenie § 35 ods. 1, pretože neboli dodržané podmienky, za ktorých je možné zaradiť reklamné šoty a telenákupné šoty aj počas vysielania programov, nakoľko došlo k narušeniu celistvosti, hodnoty a charakteru programu, vrátane jeho prirodzených vnútorných prestávok.

Podľa názoru najvyššieho súdu v preskúmavanej veci bol riadne a dostatočne zistený skutkový stav a tento bol správne právne vyhodnotený. Námietky navrhovateľky preto súd považuje za nedôvodné.

Podľa § 64 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii sankciu – pokutu Rada uloží, ak vysielateľ aj napriek písomnému upozorneniu Rady opakovane poruší povinnosť, na ktorej porušenie už bol upozornený.

Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 500 000 Sk, ak porušil podmienky na vysielanie reklám a telenákupu (§ 67 ods. 5 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii).

Navrhovateľka bola právoplatným rozhodnutím odporkyne z 27.septembra 2005 č. RL/602/2005 upozornená na porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 35 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii. Bola tak splnená zákonná podmienka pre uloženie sankcie – pokuty. Odporkyňa uložila pokutu v sume 100 000 Sk, t.j. na dolnej hranici zákonnej sadzby podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii. Podľa názoru súdu pokuta bola uložená v súlade s ustanovením § 64 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii a pri jej ukladaní odporkyňa v prvom rade sledovala preventívny charakter sankcie a dospela k záveru, že výška pokuty v tomto prípade je dostatočne vysoká a náležite zdôvodnená v zmysle § 64 ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa názoru najvyššieho súdu v prípade uloženia sankcie nedošlo k namietanému porušeniu zákona. Pokuta bola uložená na dolnej hranici, t.j. v mininálnej sadzbe 100 000 Sk, a preto nebolo potrebné podrobné zdôvodnenie jej výšky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel najvyšší súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne z 23.mája 2006 je v súlade so zákonom, a preto ho súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správne potvrdil. Námietky navrhovateľky uvedené v jej opravnom prostriedku sú podľa názoru súdu skutkovo a právne bezvýznamné pre posúdenie veci a sú nedôvodné.

Neúspešnej navrhovateľke nepriznal súd právo na náhradu trov konania. Navrhovateľku súd zaviazal zaplatiť súdny poplatok za konanie o opravnom prostriedku v sume 2000 Sk. Poplatok je navrhovateľka povinná zaplatiť v lehote do 10 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8.februára 2007

JUDr. Tatiana Aschenbrennerová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky BRATISLAVA